

Obsah	113
	120
Úvod	9
1 Přehled poznatků	11
1.1 Historie Romů	12
1.1.1 Historie ve středověku a raném novověku	12
1.1.2 Historie Romů na přelomu 19. a začátku 20. století	15
1.1.3 Historie Romů za II. světové války	16
1.1.4 Historie Romů po II. světové válce	17
1.2 Charakteristika romského etnika	20
1.2.1 Terminologie ve vztahu k řešené problematice	20
1.2.2 Struktura romského společenství v ČR	24
1.2.3 Jazyk	25
1.2.4 Osobnostní specifika příslušníků romského etnika	26
1.2.5 Životní styl a životní způsob Romů	30
1.2.6 Postoje majoritní společnosti	36
1.3 Specifika pedagogického procesu	39
1.3.1 Legislativní normy ve vztahu ke vzdělávání Romů	39
1.3.2 Romský žák ve výchovně-vzdělávacím procesu	42
1.3.3 Role dalších činitelů výchovně-vzdělávacího procesu	45
1.4 Romský žák v tělesné kultuře	50
1.4.1 Subsystémy tělocvičných aktivit	52
1.4.2 Tělocvičné aktivity v kontextu žáků z etnických minorit	56
1.4.3 Vliv environmentálních stimulů na participaci v tělocvičných aktivitách	63
1.4.4 Vliv emocí na participaci v tělocvičných aktivitách	66
2 Výzkumný záměr	69
3 Metodika výzkumu	71
3.1 Statistické zpracování dat	79
3.2 Organizace výzkumu	80
3.3 Charakteristika výzkumného souboru	81
4 Výsledky a diskuse	84
5 Závěr	110

Souhrn	118
Summary	120
Referenční seznam.....	122
Přílohy.....	140

Tělocvičné aktivity představují formu, kde člověk více či méně svobodně participuje, proměňuje se, učí a ověřuje si své dosavadní vědomosti, dovednosti a představy. Nabízí nám možnost pracovat s jednotlivcem v relativně přirozeném prostředí, kde se většinou projevuje bez sociálních masek, a tím se vytváří prostor pro další rozvoj a pozitivní osobní či hodnoty. Tělocvičné aktivity dle našeho názoru nabízí edukační potenciál pro další pedagogickou práci. Jedná se o vhodný prostředek pro zlepšení sociálních vztahů, podobně jako osobnostně sociální rozvoj. V rámci strategie a realizace multikulturního vzdělávání je považováno za nezbytné zařazení tělocvičných aktivit (Boyes, 1998; Butt & Pahnos, 1995; Harman & Worley, 2001; Hodge, 1997; Hutchinson, 1995; Chepyator-Thompson, 1994; Kahan, 2003; King, 1994; McCollum, Civilar, & Holt, 2004; Sparks, 1994; Sutherland & Hodge, 2001; Suter, 1996; Sutti & Perry, 2000; Wessinger, 1997). Vycházíme přímo z těchto tvrzení:

- Tělocvičné aktivity jsou velmi efektivním prostředkem, který přitáhne mladé lidi.
- Tělocvičné aktivity mají velký význam pro celkové zdraví.
- Díky tělocvičným aktivitám se u dětí rozvíjí sociální kompetence.
- Tělocvičné aktivity mají pozitivní dopad na sebevědomí, sebepřijetí a sebevychování dětí.
- Tělocvičné aktivity mohou být také pozitivně využity pro transformaci pracovních aktivit z oblasti tělocvičných aktivit do běžného života.
- Je to možný způsob, jak se naučit nebo rozvinout jazyk dané země.